

Злодюжка



Спекотними літніми днями ягідна фея Суничка та метелик Бібо купалися у жаб'ячому ставку.

— Спіймай-но мене! — вигукнув Бібо, пурхаючи над поверхнею води.

— Постривай! — засміялася Суничка, намагаючись встигнути за ним.

Потім крихітка-фея зручно влаштувалась на листі латаття, а Бібо літав наввипередки із вітром. Комахи ліниво дрімали в траві. Раптом на небі з'явилися хмари, і друзям стало прохолодно. Суничка вибралася на берег.

— А де це поділася моя сукня? — здивувалась ягідна фея.

— Не знаю, — замислився Бібо. — Де ти її поклала? Суничка обдивилась навколо великого каменя.

— Вона лежала тут зверху, — розгубилася фея.

Друзі почали шукати на галявині, подивилися у кущах, зазирали за дерево. Але сукні Сунички ніде не було. Ягідній феї довелося летіти додому у спідній сорочці.

Бібо хотілося якось утішити Суничку.

— Ти можеш обрати будь-який інший одяг,— сказав він.

— Не можу,— засмутилась Суничка.— Ягідна фея має лише одну-однісіньку сукню! Свою суничну сукню!

Разом вони повернулись до суничного садка. Раптом Бібо прошепотів:

— Нахились!

І потягнув Суничку у траву.

— Що трапилось? — запитала ягідна фея.

Бібо показав на її будиночок-чайник. І ось тобі маєш: маленька тарганиха Едда сиділа на садовій лавці й гріла на сонці свій животик. А на ній була сукня феї Сунички!



Крихітка-фея оніміла від подиву.

— Яке нахабство... — прошепотіла вона.

Через садовий парканчик зазирнула фея Чорничка.

— Доброго ранку, Суничко! — привіталася фея з маленькою тарганихою.

Вона зовсім не помітила, що то сиділа не Суничка, а Едда.

Маленька тарганиха в суничній сукні кивнула головою й відповіла:

— Доброго ранку, люба Чорничко!

Суничка була розлючена.

— О, ні! — сказав Бібо. — Подивись-но! У неї твоя чарівна паличка!

Едда розмахувала чарівною паличкою ягідної феї над суницями. Суничка геть зблідла від жаху.

— Що ти робиш? — запитала Чорничка тарганиху.

— Доглядаю суниці! — пробуркотіла Едда.

Вона змахнула чарівною паличкою, і вмить усі суниці стали коричневого кольору.

— Ах! — налякано вигукнула Суничка.

— Тш-ш-ш! — прошепотів Бібо.

Фея Чорничка також здивувалась.

— Коричневі суниці? Це дивно!

— Це зараз у моді! — буркнула Едда.

Коли звечоріло, тарганиха сховалася в будиночку-чайнику. Суничка страшенно засмутилась.

— Вона зараз лежить у моєму ліжечку! — сумно промовила фея. — Що ж мені тепер робити?



Проте у Бібо вже виникла ідея:

— Нам терміново потрібна нарада з іншими феями! Усі феї зібралися зі своїх садків на лісовій галявині.

Суничка розповіла їм про тарганиху Едду й про свою суничну сукню. Фея Чорничка засоромилася, адже вона не впізнала нахабну тарганиху.

— Я знаю, чому Едда видає себе за Суничку! — сказала вона. — Усі люблять Суничку. А тарганиху ніхто не любить!

— Це сумно! — зітхнула ягідна фея.

Після цього слово взяла королева фей.

— Не хвилюйся, — сказала вона Суничці, — я знаю, що треба робити.

Наступного ранку у фруктовому садку проводився щотижневий ярмарок. Усі феї зібралися зі своїми товарами й почали чекати. Урешті-решт з'явилася й тарганиха Едда із коричневими суницями. Королева фей подала знак. Феї почали голосно говорити одна з одною.

— Чи не бачили ви останнім часом маленьку милу тарганиху? Вона живе в лимонадній баночці біля ставка, — промовила фея Вишенька.

— На жаль, ні. Вона завжди була такою люб'язною! — зітхнула фея Ожинка.

— А в неї такі гарні блискучі вусики! — вигукнула ще одна фея.

Після цього всі подивились на тарганиху в суничній сукні.

— Правда ж, Суничко?

— Ем-м... — розгубилася тарганиха.